

3. Цивільне право України. Особлива частина : підруч. / за ред. О. В. Дзери, Н. С. Кузнецової, Р. А. Майданика. – 3-тє вид., перероб. і допов. – К., 2010. – 1176 с.
4. Кодинець А. Проблеми нормативного регулювання ліцензійного договору [Текст] / А. Кодинець // Підприємництво, господарство і право. – 2015. – № 1. – С. 22–26.
5. Право інтелектуальної власності / За ред. О. П. Орлюк, О. Д. Святоцького. – К., 2007. – 696 с.
6. Цивільний кодекс України. Статті: 496, 576, 634, 656, 1109, 1112.
7. Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» від 15.12.93 р. № 3689-ХІІ // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3689-12>

Маршак Ю.О.

студентка,

*Національний університет біоресурсів
і природокористування України*

ПРАВА ЖІНОК В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

Визнання прав і свобод людини на сьогодні розкриває сутність діяльності кожної держави. На даний час у світі сформувались різні думки з приводу прав жінок. Все більше і більше країн почали визнавати дискримінацію жінок у соціумі. Європейські жінки не бояться впевнено говорити про власні права і вимагати їх дотримання. Феміністські рухи набули великого значення у ХХІ столітті. Україна теж не відстає від сучасних тенденцій рівності чоловік і жінок. Визначення в Конституції України принципу рівноправності жінок і чоловіків свідчить про вихід Української держави й громадянського суспільства на європейський і світовий рівень розв'язання гендерних проблем. Проте чи визначає сучасне законодавство реальну ситуацію в Україні?

Формально в Україні існують профільні закони «Про забезпечення рівних прав і можливостей чоловіків і жінок», «Про засади запобігання і протидії дискримінації в Україні» та інші. Проте фактично на разі існує низка факторів, які перешкоджають повному виконанню цих законів. Перш за все це низька обізнаність жінок, особливо у сільській місцевості. Жінки в переважній більшості навіть не здогадуються про існування законів, які забезпечують гендерну рівність. Нажаль, влада не займається інформуванням громадян нашої держави про новостворені закони та можливості їх використання. Ще однією значною проблемою цих законів є сприйняття їх текстів як абстрактних конституцій, де саме положення розглядається формально, без чіткого плану вирішення конкретних життєвих ситуацій.

Найбільшій дискримінації українська жінка зазнає у професійній сфері. Роботодавці відверто не приховуючи визначають заробітну платню жінки на 80% меншу ніж чоловіку в однакових умовах виконання однієї роботи. Про це зазначив віце-прем'єр-міністр Павло Розенко під час першого Українського жіночого конгресу, передає Еспресо. «Перше півріччя 2017 року показало нам, що середньомісячна зарплата жінок становить лише 80%

середньомісячної зарплати чоловіків. Безумовно, ми бачимо певне покращення ситуації порівняно з попередніми роками, коли цей відсоток становив 70 і менше, але очевидно, що нам є над чим працювати», – сказав Розенко [1].

Також поширеною проблемою сьогодні є зберігання робочого місця і середньої заробітної плати за жінкою під час декретної відпустки. Стаття 184 КЗпП чітко зазначає, що звільнення вагітних жінок, жінок, які мають дітей віком до трьох років, одиноких матерів при наявності дитини віком до чотирнадцяти років або дитини-інваліда з ініціативи роботодавця не допускається, окрім випадку, коли здійснюється повна ліквідація установи, підприємства, організації.

В останньому випадку допускається звільнення вагітної жінки, але за умови обов'язкового її працевлаштування роботодавцем. Обов'язково працевлаштувати жінку роботодавець має також якщо звільнення відбувається у зв'язку з закінченням строкового трудового договору. На період працевлаштування за вами зберігається середня заробітна плата, але не більше трьох місяців з дня закінчення строкового трудового договору [2]. Проте фактично недобросовісні роботодавці відмовляються зберігати місце за жінкою в декретній відпустці. Жінки досить часто зустрічаються з такою проблемою, але знову ж наша необізнаність у законодавстві не дозволяє жінкам боротися за свої права. У таких ситуаціях жінка сміливо може подавати позов до суду і розраховувати на позитивний результат.

Невтішна ситуація і у соціальному становищі жінки. Жахлива статистика свідчить про те, що багато українських жінок страждають від побоїв у сім'ї. Та найгіршим є те, що більшість з постраждалих від жорстокості чоловіка справді вірять у свою провину, виправдовуючи чоловіків. Ті з жінок, які хотіли б змінити щось у власній сім'ї, не знають як це зробити та до кого звернутися за допомогою. Це призводить до морального скалічення дітей, які зростають у такій сім'ї: і син, і донька звикають до такого становища та вважають поведінку батьків прикладом того, як треба поводитися у сім'ї.

Важливим питанням з приводу гендерної рівності є положення жінок в парламенті. Вже стало звичним, що кількість парламентарів жіночої статі значно менша ніж кількість чоловіків-парламентарів. Особливо, якщо враховувати те, що європейські дослідження вказують на те, що жінок на держслужбі має бути не менше 30% від усієї кількості. Саме таким чином рішення парламенту будуть дійсно об'єктивними і рішучими. На щастя, на разі українське суспільство почало усвідомлювати важливість жінок на держслужбі. Останні дослідження показали, що парламент досяг максимальної кількості жінок у своєму складі за весь період незалежності України.

У восьми комітетах з 21 (в тому числі з питань бюджету, запобігання і протидії корупції, фінансової політики і банківської діяльності) жінок взагалі немає. Найбільше депутаток у гуманітарних комітетах. Членами Комітету з питань охорони здоров'я є шість депутаток, так само, як Комітету з питань європейської інтеграції. Варто зауважити, що головами комітетів з питань європейської інтеграції, з питань науки і освіти, з питань охорони здоров'я, з

питань свободи слова та інформаційної політики, з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення, у закордонних справах, тобто, так само гуманітарних комітетів, є жінки. Також шість депутаток є заступницями голови комітету, п'ятеро – першими заступницями. Ще шестеро жінок очолюють підкомітети парламенту [3].

Отже варто сказати, що для забезпечення достойного виконання жіночих прав, потрібно їх усвідомлення і розуміння самими жінками. Звичайно законодавче закріплення гендерної рівності з боку держави це неодмінно вірний крок, проте без обізнаності суспільства у законах, держава не зможе забезпечити їх використання. До того ж суспільство має змінити традиційні стереотипи та уявлення. Але розвиток суспільної думки з цього питання на сучасному етапі дозволяє сподіватися на дійсно втішені результати.

Список використаних джерел:

1. Онлайн експрес [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://expres.ua/news/2017/11/23/273082-ukrayini-zarplata-zhinok-stanovyt-80-zarplaty-cholovikiv>
2. Самопоміч [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kyiv.samopomich.ua/marjana-tomin-prava-ukrayinskoji-mami/>
3. Опора [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.oporaua.org/news/7443-v-ukrajinskomu-parlamentu-zhinky-pracovytishi-za->

Нестеренко О.М.

викладач,

Таврійський державний агротехнологічний університет

СПЕЦІАЛЬНА ЮРИДИЧНА ОСВІТА ЯК ОДНА З ОСНОВНИХ ОЗНАК СПЕЦИФІКИ МЕХАНІЗМУ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ США

У сучасних умовах проблема правового виховання американських громадян є однією з найважливіших. Це пов'язано передусім із тим, що зміцнення основ державності, конституційного устрою в США здебільшого визначається здатністю громадянського суспільства виконувати функції з підготовки соціально активних громадян, які мають розвинуту правову свідомість, високий рівень правової культури, що досягається саме у процесі їх правового виховання.

Модель правового виховання в США припускає притягнення до цієї справи різноманітних соціальних інститутів, серед яких важливу роль відіграє освіта. При цьому треба зауважити, що в американській педагогічній традиції правове виховання учнівської молоді здійснюється через викладання курсів, головним завданням яких є формування громадянської просвіти (civil literacy).

Саме в результаті процесу спеціальної юридичної освіти в державах формується професійне співтовариство юристів, яке підіймає престиж права на належний рівень. Іншими словами, в процесі спеціальної юридичної освіти відтворюється суб'єкт правовиховного та правоохоронного процесів.